

”Rädder” för vargen . . . ?

En rapport från seminarium Hund & Varg 17 oktober i Riala

Med anledning av att vi har fått en vargfamilj i vår närhet anordnades ett seminarium för att belysa farorna/riskerna för våra hundar. Seminariet arrangerades av Länsstyrelsen i Stockholms län och hölls av Tobias Gustavsson, Grimsö Forskningsstation.

Vargen är det djur i världen, som det har forskats mest på, dock ingen egentlig beteendeforskning, i Sverige ingen alls. Man beräknar att det finns ca. 200.000 vargar i världen och uppskattningsvis 4.000.000 hundar. Vargen har en främlingsaggressivitet, en främmande varg, som kommer in i reviret, dödas omedelbart utan föregående varning. Vargars utvandringar från befintliga revir sker frivilligt, alltså inte som älgen, som stöter bort sin kalv. Tikar utvandrar kort sträcka från reviret för att etablera nytt. Hon kan stanna där livet ut även om ingen hane uppsöker henne. Utvandrad varg kan återvända till det ursprungliga reviret. Vargar uppträder sällan i flock, vilket vi ofta får se i media. Vargen är bättre än hunden på att lösa problem, som kräver insikt.

I området mellan Norrtälje och Åkersberga etablerade sig sommaren 2009 ett vargpar. Området benämns Rialareviret. Hanen kommer från det s.k. Galvenreviret i Gävleborgs län och utvandrade våren 2009 via Dalarna, Värmland, Örebro och Västmanlands län för att etablera sig i Rialatrakten. Tiken kommer från Lokareviret i Örebrotrakten. Reviret är ungefär 4,3 kvadratmil och är därmed ett av de minsta i landet.

Paret fick i våras fyra valpar, alla dessa är chipmärkta. Man vet f.n. inget om deras överlevnad. Hanen och tiken har försetts med pejlhalsband, men hanes fungerar inte längre. Man kommer inte att byta ut detta nu. Hanen betraktas som försöksdjur och av forskningsetiska skäl får byten inte ske mer än tre gånger under djurets livstid.

Pejlhalsbanden har gett information om djurens rörelser och enligt de positioneringar man fått har de inte rört sig norr om Länna och inte öster om 276:an. Däremot kan djuren ändå ha befunnit sig där vid tidpunkter, då signaler inte skickats (4 per dygn).

Rådjurestammen inom reviret bedöms vara tillräckligt stor för att tillgodose revirets vargar. För vargen är rådjuret ett lätt byte, låg energikostnad och stort energitillskott. En predationsstudie under tiden 2010-02-22 – 2010-04-04 (42 dygn) visade att en älg och 39 rådjur hade slagits. Dessutom hade de besökt kadaverplatser med fyra älgar, 10 rådjur och ett vildsvin.

Hunden är inget viktigt bytesdjur för vargen, inte heller får. Varg och hund tillhör samma art och söker vanligtvis inte upp varandra via spårdoft. Vargen går ej heller på skällande hund. Vargen jagar mer på ”chans”. En anledning till att hund och varg ändå kan komma så nära varandra att den ene kan bita den andre är främst:

- Hund och varg jagar samma byte
- Hund och varg möts av en slump
- Varg följer hundspår/vittring
- Hund följer vargspår/vittring

Av de hundar som dödas av varg utgörs 80% av hundar i jaktutövning. I snitt angrips en jakthund på 10.000 jaktdagar. Flest antal vargdödade hundar finns inom raserna stövare, drever, gråhund, blandraser och tax, antalsmässigt i nämnd ordning.

Inom Rialareviret har följande angripna eller dödade djur rapporterats:

- 2 hundar dödade (2010)
- 1 hund angripna (2009,samma som en av de dödade)
- 1 kalv dödad (2010)
- 3 får angripna/döda (2009)

Flera djur (lamm) har inom reviret fallit offer för rovdjur, men då har det rört sig om lodjur.

Med dagens begränsning på 210 vargar i landet (politiskt beslut) kommer någon större spridning av varg inte att kunna ske.

Då du själv rör dig i skog och mark med din hund är risken att varg skulle angripa försvinnande liten. Är du ändå orolig – håll hunden kopplad. Det är alltid Ditt val!

Anita Carstam